

В ИНТЕРЕСА НА ПРОСВЕТАТА

Сцената представлява една схлупена къщица някъде в Юч-бунар. От там-нататък няма София и не може да я има, защото наблизу е сръбската граница. Зад къщицата неопределено пространство, пред къщицата уличка, наречена „Божа пътека“. На улицата локви, прах, боклуци, сред тях стои стражар, а наоколо му малки мръсни деца се гонят.

В къщицката коридорче. От двете му страни стаички. В едната живее хазаина, хазайката и хазайчетата, в другата живее баба Лала с дъщеря си Олга, селска учителка.

Миналата година тя учителствуваше в едно далечно село, къде Черното море чак. Цяла месечна заплата ѝ не стигаше за път по железницата. Олга е порастнала в София, учила е в София, баща ѝ беше чиновник в София, погребан е в софийските гробища и отдавна е забравен. Баба Лалка — майка ѝ, със скромната си пенсийка, отгледа и изучи Олето и слава Богу, от две години тя стъпи на краката си, намери си място за учителка, и баба Лалка беше щастлива.